

raširenosti i starini te tuđice u hrvatskome jeziku i načelnomu Mamićevu stajalištu da tuđice ne treba na silu izgoniti iz hrvatskoga. Ima ih koje su upravo nezamjenjljive. Uostalom, nije se teško složiti s Jagićem da "čistoća i originalnost jezika ne biva od pojedinih riječi nego od valjanoga skladanja riječi u rečenice i fraze". A tu će hrvatski savjetodavci imati što reći!

I na kraju želim istaknuti još jednu vrlinu ove Mamićeve knjige, točnije, nje-

zina pisca. I onda kada se ne slaže sa časnim i manje časnim prethodnicima, Mamić ne ide na čovjeka. On je uvijek isključivo u predmetu i pokušava izboriti svome stajalištu mjesto pod suncem, a da pritom ne unizi i ne povrijedi neistomišljenika. Danas je, na žalost, takvih pisaca među našim jezikoslovcima sve manje pa ih upravo stoga valja posebno cijeniti i *(po)štovati*.

Nataša Bašić

VIJESTI

28. GODIŠNJA KONVENCIJA AMERIČKIH SLAVISTA 1996.

Američka udruga za unaprjeđivanje slavenskih studija (American Association for the Advancement of Slavic Studies - AAASS) održava svake godine svoju konvenciju u jednome od većih američkih gradova. Tu se skupi nekoliko tisuća sudionika. Europsko shvaćanje slavistike tu ne vrijedi, tako da na tim konvencijama sudjeluju ne samo filolozi jezičnoga i(li) književnog usmjerenja i samo usputno povjesničari i etnolozi, kao što je to uobičajeno na slavističkim kongresima, nego svi koji se bave bilo kojim predmetom vezanim uz slavenski svijet: politolozi, sociolozi, proučavatelji religija, opće kulture i svih umjetnosti (film, glazba, kazalište, likovne umjetnosti), pravnih tradicija Varšavskog pakta, i slično, a i udjel povjesničara i folklorista veći je nego na međunarodnim slavističkim kongresima (posljednji

1993. u Bratislavi, sljedeći 1998. u Krakovu).

AAASS sastoji se zapravo od stručnih udruga određenih ili narodom na koji se odnosi problematika pojedine udruge (postoje tako ruska, ukrajinska, poljska, češka, slovenska i druge nacionalne slavenske, ali uz njih ne samo litavska i letonska nego i mađarska, estonska udruga, koje također funkcioniraju i u okviru AAASS), ili samom tematikom ("sovjetolozi", proučavatelji "Lagera" i slično). Odgovarajuća hrvatska udruga naziva se Association for Croatian Studies. Te udruge organiziraju skupne i pojedinačne nastupe na konvencijama, što onda vodstvo AAASS samo složi u program godišnje konvencije. Troškove gotovo svih nastupa snose pojedinačne udruge, koje su često i obilno financirane iz odgovarajućih zemalja (naravno, ne i hrvatska udruga), a za preostale nastupe troškove snose ustanove iz kojih sudionici dolaze.

Godišnja konvencija za 1996. održana je u Bostonu 13. do 18. studenoga u gigantskome hotelu "Plaza", specijaliziranome za kongrese i slične skupove. Na programu su bile dvije vrste nastupa – pojedinačna predavanja i takozvani okrugli stolovi. Hrvatskim su temama bila posvećena tri okrugla stola: "Renesansna glazba u Hrvatskoj i njezino kulturno okruženje" (William Everett, Stanislav Tuksar, Josip Belamarić, Lilian Pruet), "Hrvatsko kazalište nakon 1990." (Vinko Grubišić, Boris Senker, Darko Lukić, Sanja Nikčević, Jasna Peručić) i "Kontinuitet u razvitku hrvatskoga jezika" (Joseph Bombelles, Radoslav Katičić, Dalibor Brozović, Andrew R. Corin, Vinko Grubišić). Bilo je i drugih tema zanimljivih s hrvatskoga stanovništva, ali u organizaciji drugih udruga, počevši od okrugloga stola o Daytonskome sporazumu pa do nekih filoloških tema. Kako se vidi, sudionici se mogu podijeliti u tri kategorije: američki (i kanadski) znanstvenici neslavenskoga podrijetla, američki (i kanadski) znanstvenici slavenskoga podrijetla, gosti iz Europe.

Zadržat ćemo se, naravno, na okruglome stolu posvećenome kontinuitetu hrvatskoga jezika (*Continuity in Development of Croatian Language*). Predsjedavao je prof. dr. Josip Bombelles, voditelj hrvatske udruge (John Carroll University). Predavači su bili akademik Radoslav Katičić (Bečko sveučilište): "Recent Developments in Croatian Language Pragmatics" (Noviji razvoji u hrvatskoj jezičnoj pragmatici), akademik Dalibor Brozović (Zagreb): "Grammatical Characteristics of the Croatian Language" (Gramatičke značajke hrvatskoga

jezika – članak u ovome broju *Jezika*), prof. dr. Andrew R. Corin (University of California, Los Angeles = UCLA): "Continuity of the Croatian Language: A Historical Perspective" (Kontinuitet hrvatskoga jezika: povijesna perspektiva). Kao koreferent za sva izlaganja bio je određen prof. dr. Vinko Grubišić (Sveučilište u Torontu). Razvila se prilično živa diskusija, u kojoj nitko nije nastupao s otvoreno velikosrpskih pozicija, ali pojedini su američki slavisti nekroatisti postavljali skeptična pitanja, na koja im je uvjerljivo odgovarano.

Kolega Katičić i ja otputovali smo na poziv Hrvatskoga veleposlanstva posljednjega dana konvencije u Washington, gdje smo sa svojim bostonskim predavanjima zajedno nastupili na tri mjesta, 19. studenoga u samome veleposlanstvu (službenici, američki uzvanici, pripadnici hrvatske kolonije), a 20. studenoga u golemoj Kongresnoj knjižnici (službenici na slavističkim odjelima, uzvanici iz drugih odgovarajućih ustanova) i na American University (studenti i nastavnici, bibliotekari). I tu je svagdje bilo živih raspravljanja nakon naših izlaganja, ali kao i u Bostonu, prevladavala su pitanja za razjašnjavaње nekih pojmova i činjenica, ili pak skeptični, ali ne i protuhrvatski komentari. Iskreno govoreći, mi smo očekivali agresivnije reakcije s obzirom na to da je u američkim slavističkim krugovima utjecaj takozvanih srpskih lobija prilično snažan, no čini se da protagonisti memorandumskih shvaćanja izbjegavaju otvorena sučeljavanja mišljenja.

Dalibor Brozović